ฉันทำเป็นยิ้ม

นำเสนอเมื่อ : 26 ธ.ค. 2552

วันนี้รอยยิ้มยังฉายอยู่บนหน้า

เพิ่งรู้ว่าเหนื่อยมากมายเมื่อวันนี้ ที่น้ำตาไหลออกมา..

ยามค่ำคืนน่ะ ไม่ต้องแปลกใจ ที่ใจแข็งๆ ดวงนี้จะเบาและอ่อนลง

วันนี้ฉันก็ยังยิ้ม ยังยิ้มให้ทุกคน

แค่ฉันพยายามเอง ทำตัวให้ดี...

ฉันแค่ยิ้มเพื่อไม่ให้คนอื่นเห็นว่ามีเรื่องไม่สบายใจ

ยิ้มให้คนอื่นเห็นว่าเข้มแข็ง

และยิ้มเพื่อให้กำลังใจตัวเอง

แต่ใครจะเข้าใจ จะรู้..ว่าเหนื่อยเหลือเกิน

ในเมื่อใจอ่อนล้า มีเรื่องที่โถมเข้ามามากมาย

และบ่อยครั้งที่ถูกคำถามวิ่งเข้ามา ฉันก็ยิ้มตอบ และบอกว่า "ไม่เป็นไร"

บางครั้งทำผิดพลาด ไม่ใช่เพราะอะไร เพราะใคร

แต่เป็นตัวเรา กับการตัดสินใจ..ซึ่งเราไม่มีทางรู้หรอก

ว่าอะไรถูก และอะไรผิด ในสิ่งที่จะเกิดขึ้น

คิดเพียงว่า..เรื่องที่เกิดขึ้น ยังไม่ได้แย่ที่สุด

หรือเรื่องที่ดี ก็อย่างเพิ่งคิดว่าที่สุด..

เพราะเราอาจสามารถทำให้ดีกว่านี้ เพื่อความพยายามจะไม่สิ้นสุดไปด้วย

แต่ก็อย่าลืมอยู่ในความพอใจ ที่จะไม่โทษตัวเองจนทำร้ายตัวเองด้วยความสิ้นหวัง
เพราะนั้นแหละ บางทีอาจมีเรื่องที่แย่กว่านี้ ในวันที่เรารู้สึกแย่แล้ว

....

การตัดสินใจ ไม่มีการตัดสินผิดหรือ คิดผิดหรอก
มันก็แค่บางทีนั้น อาจเป็น...การตัดสินที่ยังดีไม่ที่สุด
หรือไม่ก็...การตัดสินที่ไม่ได้แย่ที่สุดเท่านั้น
ไม่รู้หรอก อะไรดีที่สุด.....

ก็เหนือฟ้า ยังมีฟ้า...

คิดแล้วก็ยิ้มออกมา...
แต่ขอร้องไห้หน่อยวันที่ใจเริ่มเหน็ดเหนื่อยกับคำถามบางคน
"ไม่เคยทุกข์บ้างเหรอ..."

ขอโทษนะที่ทำเป็นยิ้ม...ให้เห็นว่าฉันเป็น "คนไม่คิดอะไร"

ก็นะ ยิ้มให้ เพื่อไม่ให้เรื่องมันแย่ไปกว่านี้เท่านั้นเอง